

SENTÈNCIA de 18 de març de 2004

**Determinació de la guarda i custòdia del fill en les  
situacions de crisi matrimonial**

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

**ANTECEDENTS DE FET**

I.- En els autes del judici civil núm. B-1235-1/2002 en demanda de mesures de guarda i custòdia de menor, instades per la Sra. Cristina I.G. contra el Sr. Federico G.S., a les quals s'hi acumulà el procediment 1236-2/2002 sobre el mateix instat per aquest darrer contra la primera, en data 21 de juliol últim l'Hble. Batlle, actuant en Tribunal Unipersonal, va dictar una Sentència en la qual va decidir:

*"Primer.- Atribuir la guarda i custòdia del fill comú, Antoni Esteve G.I. al pare, mantenint la pàtria potestat compartida entre ambdós progenitors, i atribuint l'ús del domicili abans comú al pare i al fill.*

*Segon.- Fixar una pensió d'aliments de la mare envers el fill per la quantitat de 350 € mensuals, a pagar a l'avança durant els cinc primers dies de cada mes, d'acord amb l'especificat en el IV CONSIDERANT de la present resolució.*

*Tercer.- Establir un règim de visites a favor de la mare envers el seu fill, que serà el més ampli possible, segons el dit en el IV CONSIDERANT de la present resolució.*

*Quart.- I sense fer especial condemna en costes processals."*

II.- Disconforme la Sra. Cristina I.G. amb la sentència anterior, va interposar contra ella aquest recurs d'apel·lació el qual ha estat tramitat seguint les prescripcions legals.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ.

## FONAMENTS DE DRET

I.- El perit psiquiàtric proposat per l'ara apel·lant (foli 132 dels autes), el Dr. Manel Antoni C.V., un cop entrevistat amb la mare (folis 138 i 139), amb el pare (folis 139 i 140) i amb el nen (nascut el 6 de juny de 1998, folis 140 i 141), conclou el seu informe el 28 d'abril de 2003 manifestant: "*crec que en aquests moments no seria recomanable que el nen deixés de conviure amb el pare, crec que els vincles que els uneix li donen molta seguretat al Toni, sempre i quan es pugui garantir una continuïtat en la relació amb la mare*" (foli 142).

La psicòloga clínica Anna M. P.R. informa el mateix (folis 107 al 116, en especial als dos paràgrafs últims del foli 115).

L'informe pericial psiquiàtric-psicològic conjunt del Dr. Joan O.LL. (psiquiatre) i de la psicòloga infantil Sra. Marta F.P. (folis 126 a 129) conclou: "*Finalment en referència a si és recomanable, per l'estabilitat emocional del menor, que aquest deixi de conviure amb el seu pare per fer-ho amb la seva mare, considerem que actualment queda palès que la relació i la convivència amb el pare és del tot adequada i hi ha hagut una correcta adaptació a la situació, ja que el pare li ofereix estabilitat, atenció i afecte. Per altra banda cal esmentar que la relació que manté amb la mare és adequada i necessària i que el menor ha expressat sentir-se ben atès per ella*".

En respondre la posició 5 la Sra. Cristina I.G. va reconèixer haver decidit amb el Sr. Federico G.S. "*que el fill continués vivint amb el seu pare, per considerar que era el millor per ell, establint-se verbalment un règim de visites ampli durant la setmana i els caps de setmana alterns*"; manifestà que "*continua veient el seu fill tantes vegades com vol*" (resposta a la posició 6 al foli 90); que "*en l'exercici del dret de visites del seu fill s'ha desplaçat en moltes ocasions al que havia estat el domicili conjugal, inclòs arribant a fer-li el sopar ... al seu fill, marxant després del dit domicili*" (resposta a la posició 7 al mateix foli 90); "*que ha marxat cada quinze dies de cap de setmana a Cambrils emportant-se el seu fill*" (resposta a la pregunta 10) etc.

Atès quant resta exposat, és ben palès l'encert de l'Hble. Batlle en decidir que el fill continuï vivint amb el seu pare tal com ho ha fet fins el present.

És per consegüent rebutjable el principal motiu del recurs de la Sra. Cristina I.G.; determinació que a l'ensem comporta la desestimació de les pretensions subsidiàries de "*guarda i custòdia compartida*" ("*pels inconvenients que això suposaria per a l'infant, encara més "repartit" entre dues cases...*" com reconeix la mateixa apel·lant en la seva conclusió **Quarta**); i escau també

desestimar la petició d'atribució a la mare del domicili que fou familiar (en el qual romanen el pare amb el fill) per considerar-se el d'aquests darrers l'interès familiar més necessitat de protecció fins i tot per a l'estabilitat emocional del nen.

II.- La Sala no creu escaient pronunciar aquí una condemna de costes atesa la naturalesa del procediment i en no apreciar-se temeritat.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

## DECIDEIX

DESESTIMAR aquest recurs d'apel·lació; CONFIRMAR la Sentència apel·lada ; SENSE FER PRONUNCIAMENT de les costes del recurs.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-